

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1149 16 tháng 7 năm 2017

Thơ ngỏ

Sống Động

*Sống động hiểu được nguyên lý tốt
Giải tỏa phiền ưu chẳng phập phồng
Khai triển chứng minh thông đạo pháp
Thành tâm tu luyện chuyển thông hoà*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tuổi trẻ mà tu pháp lý mà còn muốn tình tiền thì sao?
- 2) Nhập định là sao?
- 3) Phước đức là sao?
- 4) Cướp giật là sao?
- 5) Nhiều người đọc Thượng Đế Giảng Chơn Lý rất thích hợp, tại sao Bé chủ trương niệm Phật ở giai đoạn đầu ?
- 6) Tu thiền có ai cao? ai thấp không ?
- 7) Làm sao phân biệt ?

1) Hỏi: Tuổi trẻ mà tu pháp lý mà còn muốn tình tiền thì sao?

Đáp: Những bạn trẻ tu pháp lý mà còn dính lúu tình tiền, thì cảm thấy sự lo âu càng ngày càng nhiều, thiền không được lâu, thiếu tinh tấn là vậy. Cho nên Bé thường khuyên tuổi trẻ, đến lúc thiền thì phải nhớ đến lúc tự do thanh nhẹ nhứt trong cuộc đời, chẳng còn sự ràng buộc nào lưu luyến trong tâm cả, thì tương lai dễ nhập định hơn.

2) Hỏi: Nhập định là sao?

Đáp: Thừa tâm thức bước vào không gian lớn rộng, tức là cõi Đại La của Trời Đất, từ đó trở đi mặc sức mà cây phúc điền trong nội tâm, phần hồn lúc nào cũng chủ trương làm điều phước đức.

3) Hỏi: Phước đức là sao?

Đáp: Tâm tiến tới cõi vô cùng thì mới bằng lòng làm việc vị tha vô cùng bất vụ lợi, nguyên ý thức giác tự động phát triển, tạo những cơ hội công ích cho mọi người, thì mới nhận xét được nguyên ý vô sanh, chỉ biết bố thí thay vì cướp giựt.

4) Hỏi: Cướp giựt là sao?

Đáp: Thừa cướp giựt là lợi dụng lời hay ý đẹp làm tiền bạn đạo, bày biểu sự bất chánh tạo hoang mang cho người, đó là tội ngu xuẩn, bắt buộc phải luân hồi nhiều kiếp để học thêm và đền tội.

5) 21-10-91

Hỏi: Nhiều người đọc Thượng Đế Giảng Chơn Lý rất thích hợp, tại sao Bé chủ trương niệm Phật ở giai đoạn đầu ?

Đáp: Thừa lý thuyết văn chương rất thích hợp cho những người trí thức, chơn lý văn chương rất đầy đủ, giải thông nhiều thắc mắc trong tâm thức của hành giả, nhưng rất tiếc người đời tánh nào tật nấy, hay ý lại và nhờ đỡ, bản chất không chịu thay đổi, ngược lại tạo ý niệm yếu hèn chấp mê thay vì tu tiến. Còn niệm Nam Mô A Di Đà Phật, là hồi sinh chân động thanh nhẹ trong nội thức, thật sự xuất hồn học đạo, thay vì ôm ấp một lý thuyết rất hay, nhưng không bao giờ đi đến được. Cha có căn dặn rõ rệt, nghe chơn lý để tu, không nên ý lại và không tu, không nên ôm Cha mà cũng không nên ôm Thầy, đừng mảnh mở đường tự đi. Có tự tu tiến thì mới có cơ hội dập tắt sự sân si và tự ái ở trong lòng, thức hoà đồng mới có cơ hội mở ra, thức từ bi thật sự khai triển, lóng lánh trong nội tâm, quên xác phàm sống trong điển giới thanh nhẹ. Lúc ấy tưởng đến Thượng Đế thì được cứu tức khắc. Một niệm hành thấu triệt hư không là vậy. Thấy thấy đều phải hành triển từ giai đoạn một, không nên lầm tưởng pháp nào cũng giống nhau, thì rất dễ bị lầm đường lạc lối, khó tiến về chơn thức vô sanh, có thoát ra thì mới cảm nhận được nguyên lý tu học tiến hoá không ngừng nghỉ. Lúc nào Bé cũng giảng cho người tu Pháp Lý hiểu rõ, phải thực hành đúng pháp đã trao tay mà tiến thân, trung dung tiến hóa. Nếu ngược lại ý nơi tha lục thì thiên ma có thể điều khiển chơn tâm bất cứ lúc nào. Cho nên có nhiều người tu hoài mà không tiến là vậy. Nếu có thì giờ nên nghe lại sấm tu hành của ông Tư mà thực hành, lời nói rất đơn giản và tinh vi trong thực hành, để thay Phật chứng minh Phật, thay Trời chứng minh Trời, thay hồn xác nhận hồn, đâu đó đều có trật tự trong chu trình tiến hóa, biết rõ ma mà tránh, không còn nuôi tưởng sự sợ sệt, nghe nói không mà chưa bao giờ thấy, không biết được Trời bao cao, ma bao thấp, thiếu thực hành tự tạo động loạn mà thôi.

6) 22-10-91

Hỏi: Tu thiền có ai cao? ai thấp không?

Đáp: Thừa có cao có thấp chứ !

A) Thanh tịnh trật tự là cao

B) Động loạn dâm ô là thấp

7) Hỏi: Làm sao phân biệt ?

Đáp: Thừa thanh tịnh không làm mà làm, động loạn làm mà không làm ! Có dẫn thân thực hành thì mới rõ điều này. Cho nên Bé có nói câu: Ổn ổn ào ào rồi đâu cũng sẽ vào đấy, cứ giữ vị trí tu thiền là đúng. Có thiên cơ hay không có thiên cơ cũng có giờ tu tiên, nói về tâm linh thì sẽ không còn chấp ngoại cảnh. Môn tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp chứng nghiệm rõ rệt. Soi hồn từ phạm vi tâm tối, tập trung lâu sẽ đi tới ổn định và sáng suốt. Pháp Luân Thường Chuyển thì dần dần sẽ được khai thông nội tạng, cảm thức rõ ràng, nhiên hậu mới tiến tới nhập định, xuất khỏi tâm tư ô trược, hướng về triết lý thanh cao và cởi mở, đến giai đoạn này chỉ có tiến chẳng có lùi, không còn sợ ma quỷ hù hiếp nữa, công khai tiến hoá trong vũ trụ quang minh chánh đại. Chơn thức cũng gắn liền với siêu nhiên và tự nhiên, không còn cảm thấy tội và phước nữa, quân bình tự đạt, thông tri sáng suốt.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

MINH TÂM

Tâm lành khai triển chơn tâm tịnh
Thức giác bình tâm tự xét mình
Đạo đức không còn ôm chấp trách
Hòa mình thanh nhẹ tự mình mình.

Gỡ rối thực hành xét trí tâm
Thành tâm phục vụ chẳng sai lầm
Quy nguyên giếng mối gieo duyên tốt
Tự cứu giúp người lý diệu thâm

Chung hành đều tiến quy muôn một
Rõ lẽ trời ban tịnh pháp quang
Trí tuệ không ngừng gieo ý tốt
Bình tâm học hỏi tiến chung đàng

Thức tỉnh tâm tự tạo dựng đàng
Cùng chung tiến hóa trí tâm an
Đời là tạm cảnh tâm hành tiến
Cảm thức trần gian tự khai màn

Thanh tịnh vui hành trong thức giác
Bền lâu vững tiến tự mình an
Khai thông trí tuệ minh chơn pháp
Giải tiến tâm lành trí sáng ban

Đường đi trong sáng tự mình hòa
Phát triển xa gần tự vượt qua
Địa lợi nhân hòa trong ý thức
Bình minh sáng tỏa rõ gần xa

Đồng hành tiến giải trí tâm thanh
Phát triển tâm tu mở các ngành
Tâm đạo tình đời không dấy động
Bình minh quang chiếu ý tâm thanh.

Minh tâm tự sửa quy thân hành
Giải tỏa phiền ưu tự tiến nhanh
Cảm thức điều lành tâm dứt khoát
Giải mê phá chấp tự hành thanh

Quy hội chơn linh tự tiến hành
Thực hành chất phát tự phân ranh
Đạo đời lẫn lộn không ranh giới
Thức giác bình tâm rõ ý thanh.

Hồn nhiên phân giải đường tu tiến
Thực hiện tâm tu chẳng có phiền
Duyên nợ trần tình nay chẳng có
Tự nhiên thông cảm tự chơn hành

Khai tâm mở trí tự phân bàn
Thực hiện chơn tu trí cảm an
Quy hội tình trời trong sống động
Càng tu càng hiểu trí càng an

Giải tà quy chánh chuyển hư vô
Học hỏi không ngừng tự thức vô
Lục tự phân minh phân trí đạo
Tâm tu tự giác niệm Nam Mô

Trắng sao ban chiếu quy thiên định
Nhập định quang minh rõ tiến trình
Xây dựng quy hồi tâm ổn định
Chơn hành tự đạt tự phân minh.

Sáng suốt ban vui phát triển hoài
Vô sanh bất diệt chẳng lầm sai
Cùng chung tu tiến vui muôn thuở
Nhớ bạn đồng hành chẳng tạo sai

Pháp Luân thường chuyển hiệp chơn lời
Diễn tiến không ngừng rõ các nơi
Quy một tình trời xuyên sự thật
Pháp quang thanh nhẹ tiến từ thời

Nhập định minh tâm hương cảnh trời
Bình an khai mở rõ chơn lời
Quý yêu nguyên khí trời ban phước
Giải tỏa phiền ưu tự thánh thời

Hòa đồng diễn giới tâm khai triển
Thức giác bình tâm chẳng lụy phiền
Khổ hạnh thực hành duyên đạt tốt
Trùng tu giải nhiệt thật là yên

Độ thế tâm tu chẳng lụy phiền
Duyên trời tốt đẹp vẫn xe duyên
Quy nguyên một mối tâm cùng thức
Uyển chuyển không ngừng tự tạo duyên

Vượt khỏi trần tâm chẳng loạn điên
Quy y Phật pháp tự mình hiền
Giải phần ô trược chung hành triển
Quý mến trời cao tự mình xuyên.

Chung tiến đồng hành tâm giải nghiệp
Bình minh ban chiếu trí tâm yên
Tinh đời đen bạc không phiền não
Giải nghiệp tâm mình chẳng còn riêng./.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

ĐẠI HỘI VÔ VI THỨ 19: THANH TỊNH - PRAGUE, 17-7-2000 – VẤN ĐẠO

54. **Ban Đạo:** Thưa Thầy ai đại diện Đấng Toàn Năng?

54. **Đức Thầy:** Đại diện Đấng Toàn Năng là tâm thức phải quân bình, đầu óc phải sáng suốt, mới thật tâm xây dựng cho chung được.

55. **Ban Đạo:** Thưa Thầy, tại sao Thầy nói rằng, “Sự sáng suốt của mình có đây là vay của Bề Trên”?

55. **Đức Thầy:** Mình cấu trúc từ siêu nhiên, thì mình vay từ đó; mà mình chưa về với được siêu nhiên thanh tịnh, là mình vẫn còn nợ. Sân si nó tạo phiền cho chính mình, chớ đâu có giúp đỡ chính mình đâu!

56. **Ban Đạo:** Thưa Thầy, tình thương nào mới là chánh?

56. **Đức Thầy:** Thương mình, và xây dựng cho chính mình, mới là chánh. Trong thực hành chớ không phải dùng lý thuyết.

57. **Ban Đạo:** Thưa Thầy, “Chủ Thuyết” là gì, mà “Không Chủ Thuyết” là gì?

57. **Đức Thầy:** Chủ thuyết là mình muốn đặt vấn đề đó cho mọi người theo mình. Thì không chủ thuyết á, là nó có cơ hội phát triển tự nhiên của mỗi tâm linh. Chủ thuyết là đề đầu người ta, bắt buộc người ta phải đi vô con đường của mình; đó là sai. Mà mình chỉ hành để ảnh hưởng họ; họ noi theo đó và thực hành tu tiến, giải mở tâm thức của họ, họ mới thấy có giá trị.

Ban Đạo: Chúng con xin thành thật cảm ơn Thầy đã ban lời giáo huấn và dạy dỗ cho chúng con trong những câu hỏi vừa rồi. Sau đây, xin Đức Thầy ban vài lời để kết thúc cái buổi giảng sáng ngày hôm nay. Xin mời Đức Thầy.

Đức Thầy: Thành thật cảm ơn những câu hỏi vừa rồi, đều trong tinh thần xây dựng mà có nhiều người mong muốn được nghe. Nay tôi cũng đã tu nhiều năm, được một chút đỉnh phân giải những cái gì tôi đã đạt trong thanh tịnh, và những cái gì động loạn tôi đã nếm. Cho nên các bạn cũng có cơ hội đồng tu, đồng thức với tôi; đó là sự mong muốn tôi được trao đổi với các bạn. Nay chúng ta lại có Đại Hội Thanh Tịnh: tự học và tự thấy những điều sai của chính mình, bằng lòng sửa tiến, dần thân tu tiến, thì chúng ta sẽ tiếp nối, ảnh hưởng cho những người kế tiếp ở tương lai. Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn.

(Ngày thứ 2 Đại Hội)

Ban Đạo: Sau đây, xin mời chị Huyền Châu và anh Bảo. Chúng tôi ngày hôm nay sẽ lần lượt đặt một số câu hỏi mà bạn đạo đã gửi lên cho chúng tôi bấy lâu nay. Ngày hôm qua, một số câu hỏi trong đó có những câu, một số câu hỏi của bạn đạo Việt Nam và bạn đạo trong khắp nơi trên thế giới, đồng thời cũng có một số câu hỏi do anh em Ủy Ban chúng tôi tìm tòi học hỏi trong những cuốn sách, những cuốn băng mà Đức Thầy đã dạy cho chúng ta. Sau đây, xin mời chị Huyền Châu và anh Bảo.

58. Ban Đạo: Kính thưa Đức Thầy, kính thưa quý Ban Đạo, ngày hôm qua có một câu hỏi con đọc sai, hôm nay trước khi tiếp tục chương trình, con xin đọc lại; con xin kính Thầy minh giải. Thưa Thầy, tại sao tự cho mình là xây dựng nhện nhúc? “Tự cho mình,” chứ không phải “Tự chê mình” như con đọc ngày hôm qua.

58. Đức Thầy: Tự tu mới là thực sự xây dựng; dứt bỏ hồng trần, dứt bỏ tánh tham, mới bắt đầu xây dựng thanh nhẹ tiến tốt.

59. Ban Đạo: Thưa Thầy, người tu tại gia đã cạo đầu, khi cha mẹ chết không cần để tang, có phải không?

59. Đức Thầy: Cái “Hiếu,” có đời, có đạo, phải có tang! Ai sanh mình ra? Cái đó là bằng chứng, cái tang là bằng chứng ai sanh mình ra: có nguồn gốc, mới có sự sống. Chuyện đó, phải để tang! Không phải cạo trọc đầu, “Tôi làm sư là tôi lớn hơn cha mẹ!” Cái đó là không được; bắt cha mẹ lạ là không được! Mình “đời, đạo song tu thì phải rất rõ rệt.

60. Ban Đạo: Thưa Thầy, “Thông tam bảo” là sao?

60. Đức Thầy: Tinh, khí, thần điều hòa, xuất phát đi lên, kêu bằng “thông tam bảo.” Ba báu linh Tinh, Khí, Thần mà không có trụ hóa, không có phát triển; tiêu hao Tinh Khí là không phát triển.

61. Ban Đạo: Thưa Thầy, tại sao thiền định lại là “để rước thanh quang và hòa tan thanh quang hướng thượng; có cơ hội thanh lọc cơ thể, có cơ hội bảo vệ tánh mạng”?

61. Đức Thầy: Thì mình ngồi thiền thì luồng điện xuất phát đi lên thay vì kẹt ở bên trong tim, gan, thận; mình thiền, hít thở, điều hòa Tinh Khí Thần, phát triển đi lên, trụ hóa, tốt.

62. Ban Đạo: Thưa Đức Thầy, con hành pháp Thiền được ba tháng, khi thì thấy tâm được thanh tịnh, có lúc Soi Hồn, có khi lúc thiền định, có khi lúc Soi Hồn và lúc Thiền Định, là vòng thật sang, và ánh sáng dịu màu xanh lá cây, chung quanh

lòng thì màu trắng, kéo dài khoảng năm, bảy phút. Hiện tượng đó là ý nghĩa gì? Xin Thầy minh giảng cho con. Xin cảm ơn Thầy.

62. Đức Thầy: Đó là luồng điện của, luồng điện Ngũ Hành của cơ tạng: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, bắt đầu điều hòa và phát triển, thì nó mới thấy ánh sáng, chớp nhoáng. Nhưng mà phải giữ thanh tịnh; nếu thiếu thanh tịnh là nó sẽ mất.

63. Ban Đạo: Thưa Thầy, đây là một câu hỏi của một bạn đạo người Đức: làm thế nào con có thể chế ngự được sự sợ hãi, và đạt được sự hài lòng trong cuộc sống?

63. Đức Thầy: Vô Vi có cái phương pháp là niệm Phật: xây dựng cái thần kinh càng ngày càng mạnh dạn, Thức Hòa Đồng nó mới mở, thì lúc đó mình mới mạnh dạn, không có lộn xộn; quyết định rõ rệt. Dùng ý niệm “Nam, Mô, A, Di, Đà, Phật,” là chân động lực xây dựng cho thần kinh càng ngày càng tốt và thanh tịnh.

64. Ban Đạo: Kính thưa Đức Thầy, Con có nghe Đức Thầy có dạy thêm “Sau này nên niệm theo nguyên lý của Lục Tự Di Đà:”

“Nam, thật phương Nam, lửa Bích Đinh
Mô, chỉ rõ vật vô hình
A, Nhâm Quý gồm thấu nơi thận
Di, giữ bên ba báu linh Tinh, Khí Thần
Đà, ấy sắc vàng chum khắp cả
Phật, hay thân tịnh ở nơi mình”

Niệm như vậy mà vẫn cắn răng co lưỡi, nhìn thẳng, và nhớ trên trung tim bộ đầu? Hay là niệm mỗi chữ theo các luân xa? Con kính xin Đức Thầy chỉ dẫn cho chúng con được rõ ràng thêm hơn. Xin cảm ơn Thầy.

64. Đức Thầy: Nguyên lý của “Nam, Mô, A, Di, Đà, Phật,” chân động lực nó đều phát triển nếu niệm đúng. Mà niệm cho có chừng, niệm cho Phật nghe, niệm cho bạn đạo nghe, cái đó nó giới hạn và nó không phát triển! Co lưỡi, răng kè răng, âm thầm ý niệm “Nam, Mô, A, Di, Đà, Phật,” thì cái nguyên lý đó nó sẽ phát triển; nó phát triển càng ngày càng rộng, hòa hợp với cả càng khôn vũ trụ, thì cái nhìn của chúng ta nó sẽ được thay đổi, thấy khác. Chuyện gì cũng nằm

trong cái nguyên lý đó, thì chúng ta mới cảm thấy thanh tịnh và nhẹ nhõm được.

65. Ban Đạo: Thưa Thầy, tại sao “Đường đi của điện quang đã khai thông thì sự bận rộn trong tâm thức không còn nữa”?

65. Đức Thầy: Nó còn uất khí thì nó còn bận rộn; mà nó hết uất khí, khai thông tức là quán thông, nó không có bận rộn nữa; nhẹ nhàng.

66. Ban Đạo: Kính thưa Đức Thầy, sau đây là một thơ của một bạn đạo ở Orlando, Florida; của Nguyễn Đông. Con sẽ đọc lên: Thầy kính, con kính thăm Thầy và tất cả bạn đạo; sau cầu chúc Thầy và tất cả quý bạn đạo vui vẻ, và Đại Hội thành công. Tuy con không đi được, nhưng lòng con luôn hướng về Đại Hội, tự hứa cố gắng tu để không phụ lòng Thầy. Dưới đây con có vài câu hỏi, xin Thầy minh giải cho; con xin cảm ơn Thầy. Câu hỏi thứ nhất: Năm 9, 10 tuổi con đã

nghe được âm thanh; và khi tu Vô Vi thì con biết đó là điện. Con hỏi là khi nghe như vậy, con phải tu âm thanh đó ở đâu?

66. Đức Thầy: Khi mà nghe được âm thanh ở trên bộ đầu, phải trụ ngay trung tim bộ đầu: nó càng ngày lớn mạnh nó mới hội nhập được luồng điện của Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn Vũ Trụ; sống một cách vững vàng, trí óc minh mẫn.

67. Ban Đạo: Cảm ơn Thầy. Câu hỏi thứ nhì: Khi con thiền hay niệm Phật thì âm thanh đó vẫn nghe được ở trong đầu. Thường thường âm thanh này làm con quên niệm Phật. Câu hỏi của con là: con nên chú tâm niệm Phật, hay lắng nghe âm thanh dù lúc thiền, hoặc đi, đứng, nằm, ngồi?

67. Đức Thầy: Cái âm thanh đó phải cố gắng đưa về trung tâm bộ đầu, và dùng ý niệm ngay trung tâm bộ đầu niệm Phật tỏa ra.

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 1

Trại Hè và Khóa Tĩnh Khẩu Nhẫn Hòa

Bạn đạo thân mến,

Ai chưa đến được Nhẫn Hòa

Là chưa hưởng hết tình Cha cho mình.

Đường vào thiền viện là một con lộ nhỏ trái nhựa thật êm và có nhiều bóng cây che mát. Từ xa lộ 5, khi thấy Washington State Capital Dome ở thành phố Olympia, là chỉ trong vòng 15 phút, chúng ta sẽ đến thiền viện. Đường lộ lớn dọc theo Black Lake sẽ dẫn chúng ta lên Nhẫn Hòa.

Đây là một vùng có rất nhiều danh lam thắng cảnh, về phía bắc cũng như về phía nam của thiền viện, gọi là vùng Tây Bắc Thái Bình Dương của nước Mỹ.

Ở cái thiền viện xanh mát và đầy cảnh trí thơ mộng này, chỉ vồn vẹn có ba người chăm lo trông trọt xây dựng và bảo trì, đó là bác Long, anh Vượng và anh Mỹ, thêm vào phần hỗ trợ của chị Loan hiền nội của anh Long và chị Liên hiền nội của anh Vượng.

Long Loan, Liên Vượng, Mỹ cùng

Chăm lo thiền viện vun trồng sửa sang.

Nhẫn Hoà đẹp nét thanh quang

Hồ hoa suối mát diêm trang đạo đời

Thành tâm mời bạn chung vui

Mỗi năm hè đến nhớ lời về thăm

Mấy ngày thiền thở định tâm

Học lời Bé Tám xuyên tâm trắng hoa.

Ba mươi năm lẻ Nhẫn Hòa

Người già, thiền viện trẻ ra hoài hoài.

Khóa học và trại hè năm nay cũng có được ba bác lớn tuổi nhưng rất khỏe mạnh và vui tánh. Bác Bích 96, bác Long 91 và bác Chung 89 tuổi. Các bác tu học, sinh hoạt và ăn uống như những bạn đạo trung niên. Đặc biệt là bác Long, tuổi ngoài 90 mà vẫn còn đào đất, rinh cây, tĩa nhánh, sơn nhà. Nhìn bác tôi có cảm tưởng bác vẫn còn có thể phục vụ thiền viện hơn năm mươi năm nữa!

Vài nét đặc thù của Nhẫn Hòa xin được ghi lại đây.

Công trang nghiêm ngắm đường hành niệm
Lối sỏi dài ôm chiếc hồ nông
Liều chờ, trúc đón, thông mong.
Bông hoa súng ngắm mây trông dáng mình.
Thông già với đến trời xanh
Trà đình đỏ chói nhìn non bộ già.
Lều thưa mây chiếc gần xa
Nghe đều tiếng ngáy, âm hòa suối, thông.
Gió lay cây cỏ bành bồng,
Hồi chuông đánh thức đê cùng thiên tu.
Thinh không mây khói giăng mù
Mây làn sương sớm ngao du mặt hồ.
Bước lên thềm của Nhẫn Hòa,
Thiền tâm thanh thoát chợt xa bụi trần.
Thấp cao lối cỏ niệm hành
Húng cây trái bước thơm lành chân tu
Gốc cây người đá nhàn thư
An yên tịnh khẩu, trầm tư Di Đà.
Hoa cao nghiêng bóng gần xa
Dẫn đưa hành giả bước hòa hư không.
Lá phong trái thảm rừng thông,
Hoa hồng hoa trắng trên đồng cỏ xanh.
Vài con chim hót trữ tình,
Ngõ vào vườn cải, suối quanh chân người.
Thảm êm dốc nhỏ chân rời,
Thiền Thai ở giữa cuộc đời thiền nhân.
Núi non bộ, hồ soi vân,
Công ai sáng tạo chốn trần--cảnh tiên?

Khi vào khóa, chuông đánh thức lúc 6 giờ sáng mỗi ngày, mọi người ra trước sân để chường hương không khí và làm thể dục trợ luân, trước khi đi niệm hành. Chúng tôi đoàn người mặc áo trắng (quà tặng của bạn tổ chức) bước thành hàng một trên đường niệm hành, qua những dòng suối, hồ nước, những hàng thông già, và những chiếc lều xinh xắn trên bãi cỏ xanh. Mấy chiếc võng ngủ sắc treo trên thân cây cedar đong đưa theo gió sớm.
Hoa cúc hoang, hoa móng chồn màu hồng, cây dương xỉ và những dây leo trên da sần sùi của cây phong già đầy rêu phủ. Chắc nhiều người trong bạn đạo mình, chưa bao giờ được đi niệm hành trong sương sớm, trên con đường cỏ xanh êm ái, trong rừng thông thanh vắng đầy chất thi thơ như thế này?! Đến Nhẫn Hòa năm sau bạn nhé. Bạn sẽ được nhìn...

Mây sớm giăng màn trên đỉnh cao,
Thông già ẩn hiện ảo huyền sao!

Sương lạnh vật vờ như khói tỏa
Mặt trời còn ngủ, suối lao xao.
Đoàn người áo trắng thức từ lâu
Thiền sớm rồi ra hít thở sâu
Chướng hưởng khí trời trong sương sớm.
Trợ Luân thể dục chẳng làm mau (300)
Chậm rãi thành hàng kẻ trước lên
Người sau thông thả bước im lìm
Lặng yên thâm niệm nghe lời sỏi
Gìon già, vội vàng, mong nắng lên.
Vài tiếng chim kêu nói vang rền
Chim vừa thức giấc, tiếng hòa thêm
Lặng lẽ niệm trì, chân chậm bước,
Giọt sương cành cỏ ướt non mềm.
Nệm rong mềm lún gót thiền nhân.
Chân bước theo tâm, bước niệm thâm
Mùi hoa cỏ dại thơm sương sớm
Lặng yên trừ tịch ngộ về tâm.

Trại hè năm nay có hai đầu bếp xuất sắc đến từ Canada, Út và Cúc đã được bạn đạo khen ngợi hết lời. Quyên cung cấp những thực phẩm tươi và rau củ trái cây, đưa đến bằng đường hàng không từ Cali. Phú và Minh lo việc đưa đón bạn đạo từ phi trường và những chuyến du ngoạn lên miền Bắc cũng như xuống miền Nam từ thiền viện. Sự làm việc đầy nhiệt tình của họ làm chúng tôi rất cảm động và biết ơn. Nhiều người viếng thăm trong ngày khai mạc, nhưng số bạn đạo dự khóa tịnh khẩu thì gồm có:

Hai Châu Út, Toàn Linh Hải Hùng!
Hai Liên hai Thủy, Nghĩa Hương
Chung, Nguyệt Khanh Phú Yên, hai Minh Cúc
Bích Tuyết Quyên Thu(+ 2 con gái) còn nữa không?
Có một bài hát nói về cách học nhẫn học hòa mà tôi rất thích hát...
Nhẫn Hòa trong bếp trong nhà
Đứng đi thiền ngủ biết ta vô thường
Bé “mang khí giới tình thương”
“Đi đây đi đó mở đường tâm linh”
Sinh trụ hoại diệt--xác mình
Vô sinh bất diệt-- hồn linh học hoài
Khai tâm trật tự thẳng ngay
Niệm hoài Lục Tự, thờ hoài Pháp Luân
“Mười Điều Tâm Đạo” chữa sân
Thiền nhiều ngủ ít độ thân tâm này
Người tu tươi trẻ hoài hoài
Nhẫn Hòa tâm ý miệt mài học đi
Vĩ Kiên bền bỉ luyện thi
Hai Không nguyên lý đường đi về nhà
Dày công luyện tập Nhẫn Hòa
Bỏ đời tranh chấp vượt xa khổ nạn
Về đây chung sống tình thân
Một lòng yêu Bé, ngàn lần sửa tu.

Chị Liên bận rộn nhưng rất vui vẻ trong công việc đi chợ. Trong một ngày chị phải đi rất nhiều chợ: Tàu, Việt, Đại Hàn, Mỹ, Nhật, để thỏa mãn mọi yêu cầu của đầu bếp và bạn đạo. Bác Loan là một hình ảnh thật trung thực của sự nhẫn hòa về đời lẫn đạo. Không biết nói gì hơn là cúi đầu khâm phục và cố gắng học theo gương của bác Loan.

Thủy và Nghĩa đến trước khóa học để giúp sửa lại ba cái ban công đã mục nát cùng với nhiều việc khác ở Thiền Viện. Đây là những tấm lòng đáng quý của khóa sống chung này.

Nhờ khóa tịnh khẩu này, vài bạn đạo nữ chúng tôi có duyên trao đổi tu học với nhau. Chúng tôi bàn bạc về biến cố của cá nhân trong đời lẫn đạo khi thực hành pháp Vô Vi, kinh nghiệm thực hành, kết quả của Pháp Luân và niệm Phật, sự khai tâm và việc xuống tóc, và ý nguyện của mỗi cá nhân. Nhìn lại quá khứ, chúng tôi càng thấy mình quá may mắn, được đổi đời, được giải thoát ra khỏi vòng ngục tù của sự buồn tẻ oán hận, cho nên chúng tôi đang sống trong một khung trời mà ở đó tương lai mở rộng, bằng sự tiến hóa của tâm linh. Chúng tôi đồng một ý là không có gì để bàn bạc, ngoài việc tu thiền với tất cả tâm lực của mình.

Trước khi đến phần hậu khóa học, tôi xin có vài hàng nói về buổi văn nghệ bỏ túi bất ngờ. Bác Bích bắt đầu chương trình bằng bài hát “Thanh Niên Tiến Lên” thật là hùng hồn theo điệu trống quân, với sự phụ họa của một nhạc sĩ đến từ Cali. Út mắc cỡ nhưng cũng hát một bài “Yêu Mãi Còn Yêu” rất dễ thương. Thủy thật nhuần nhuyễn cả hai thể loại, cổ và tân nhạc, đã đóng góp hai bài đạo ca rất mùi. Đặc biệt nhất là khóa chúng tôi rất diễm phúc có được Hùng,, một ca nhạc sĩ trẻ, đàn Tây Ban Cầm rất điêu luyện và giọng hát thật là trầm ấm không thua ca sĩ Trần Thái Hòa, Hùng còn là một kiến trúc sư đã vẽ Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi ở Nam Cali. Du ngoạn sau khóa học là một đề tài nóng hổi đã được bàn tán sôi nổi khi bình chọn địa điểm. Các nơi được nói đến: Mt.Rainier, Columbia River Gorge, Crater Lake, Olympia Capital Dome, Snoqualmie Falls, Multnomah Falls, Crown Point Vista, Portland Rose Gardens, và còn nhiều nữa! Bao nhiêu là thú vui cảnh đẹp nhẹ nhàng và quyến rũ của thiên nhiên cũng như cảnh rất sôi động, như là nằm trên một chiếc phao, thả mình theo dòng nước chảy, sự sôi động nhiều hay ít tùy theo sức nước mạnh hay yếu của dòng sông! Thêm vào nữa là những trung tâm shopping lớn như ở Seattle và mua đồ miễn thuế ở Portland Oregon. Tất cả đang chờ đợi bạn đạo năm sau, trại hè Nhẫn Hòa 2018. Xin cảm ơn bạn đạo đã đọc bài này.

Tuyết Nguyễn (WA)

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 2

Thủ Đô Washington – Hoa Kỳ , July 14, 2017

Tịnh Khẩu ,Niệm Phật ,với
Tô Đông Pha và Thiền Sư Phật Ân

Bạn hiền thân mến,

Vùng Đông Bắc Hoa Kỳ nói chung ,vùng Thủ Đô Washington nói riêng ,đang du hành vào những tháng hè nóng bức của Hoa Kỳ. Mùa hè ở Mỹ bắt đầu từ 21 tháng 6 đến 21 tháng 9 hằng năm. Khí hậu lên xuống

từ 85 độ F cho đến 100 độ F. Trong nhà thường xuyên phải mở máy lạnh. Lên xe phải mở máy lạnh. Lý tưởng cho bạn khi có những buổi dạo chơi trong các trung tâm mua bán, các cửa hàng. Vì các nơi này rất mát mẻ.

Đến vùng Đông Bắc Hoa Kỳ mùa này, bạn hiền rất cần một ly trà đá hay một ly cà phê sữa đá, hoặc một tách trà xanh thật nóng cho cơn giải khát của mình.

Nhưng hôm nay, tôi xin biểu bạn hiền một ly “Duyên Lành Tái Ngộ” qua bài Phiếm Luận: “Tịnh Khẩu, Niệm Phật, với Tô Đông Pha và Thiền Sư Phật Ấn.” Đây là một đề tài quá cũ ngàn năm. Nhưng rất quyến rũ và mãi mãi mới mẻ cho người thích những câu chuyện Thiền.

Hiện diện trên cõi đời ô trược này, đời đạo song song quyến luyến lẫn nhau. Đang đời, trịch một chút là đạo. Đang đạo nhit một chút là đời. Nếu không có một pháp Tu, đời đạo lẫn lộn, con người phải thăng trầm qua nhiều khổ kiếp. Trên cõi trần mà gian dối nhiều hơn thành thật, cứu cánh cho cuộc sống con người là phần tâm linh. Và chỉ có Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mới nhanh chóng đem lại Bình An Và Hạnh Phúc cho con người. Pháp Thiền Vô Vi giúp đem đến một đời sống đáng yêu, từ bi và ngay thẳng. Hỗ trợ một cách đặc lực cho hành giả Vô Vi là tuyệt pháp Tịnh Khẩu và Niệm Phật.

Trước khi đi tiếp vào con đường đầy hoa thơm cỏ lạ của Tịnh Khẩu, Niệm Phật. Mời bạn hiền thưởng thức một bông hoa thật đẹp qua câu chuyện tuyệt vời: Tô Đông Pha và Thiền Sư Phật Ấn.

Tô Đông Pha và Thiền Sư Phật Ấn

[Thích Nguyên Đạt](#) :

Khi tâm mình có năng lượng từ bi và trí tuệ, nó sẽ làm tươi mát đời sống của tự thân và đem đến cho mọi người xung quanh niềm an lạc, hạnh phúc. Khi ấy nhìn đâu mình cũng có thể thấy hoa, dù khi hoa đang là rác.

“Nếu mình để cho những hạt giống không dễ thương, những hạt giống của giận hờn, ganh tỵ, ích kỷ, hơn thua... có cơ hội phát sinh thì mình nhìn đâu cũng thấy “phân bò” hết. Ngược lại, nếu mình biết nuôi dưỡng và phát triển những hạt giống từ, bi, hỷ, xả, những hạt giống thương yêu, cảm thông, tha thứ... thì mình nhìn ai cũng thấy dễ thương, nhìn đâu cũng thấy Tịnh độ, thấy Phật.

Một hôm, Tô Đông Pha đến chùa Kim Sơn chơi với Thiền sư Phật Ấn cả ngày. Hai người đối nhau luận Thiền, Tô Đông Pha hỏi Thiền sư Phật Ấn:

- Ngài thấy tôi thế nào?

Phật Ấn đáp:

- Rất trang nghiêm, giống một ông Phật!

Tô Đông Pha nghe nói vô cùng phấn khởi. Phật Ấn lại hỏi Tô Đông Pha:

- Ông thấy ta ra sao?

Đông Pha thấy Phật Ấn mập tròn, lại mặc áo đen, bèn đáp ngay:

- Giống một đồng phân bò!

Phật Ân không nói gì. Đông Pha cho rằng mình đã thắng một keo, lòng rất sung sướng, về nhà hớn hờ nói với Tô tiểu muội:

- Này muội muội, hồi nào tới giờ anh bị Ân lão cho đo ván mãi, đâu không lại ông ta. Không biết hôm nay Hòa thượng trở cờ hay học sĩ này gặp may mà Ân lão không còn lời để nói, không có lý để trình đây. Nói rồi bèn thuật lại chuyện luận chiến vừa qua. Tô tiểu muội thiên tư hơn người, tài hoa xuất chúng, nghe ca ca kể xong câu chuyện, liền nói:

- Xi, anh thua đậm rồi!

Đông Pha tức quá mắng :

- Ta làm sao lại thua? Nếu ta thua sao ông ấy không nói một lời nào?

Tô tiểu muội nói:

- Này ca ca, tôi xin hỏi anh, Phật quý hay phân bò quý?

Đông Pha nói:

- Đương nhiên là Phật quý rồi!

Tô tiểu muội nói:

- Phật là Ân lão thấy, còn phân bò là anh thấy, thế có phải là anh bị đánh úp không? Ân lão đắc thắng hoàn toàn, còn gì để nói nữa!

Tô Đông Pha nghe tiểu muội nói thế, như bong bóng xì hơi, biết rằng bị rơi vào tròng của Phật Ân, thua một keo nặng. “

BÀI HỌC ĐẠO LÝ:

“ Trong tâm thức của con người chứa đựng rất nhiều hạt giống. Có những hạt giống dễ thương nhưng cũng có rất nhiều hạt giống không dễ thương; có những hạt giống làm Phật nhưng cũng có rất nhiều hạt giống làm chúng sanh. Nếu mình để cho những hạt giống không dễ thương, những hạt giống của giận hờn, ganh tỵ, ích kỷ, hơn thua... có cơ hội phát sinh thì mình nhìn đâu cũng thấy “phân bò” hết. Ngược lại, nếu mình biết nuôi dưỡng và phát triển những hạt giống từ, bi, hỷ, xả, những hạt giống thương yêu, cảm thông, tha thứ... thì mình nhìn ai cũng thấy dễ thương. Cho nên, “tâm thế nào thì nhìn ra thế ấy”, “Thương người thương cả lối đi, ghét người ghét cả tông chi họ hàng”. Đó, cũng cái tâm ấy, khi có tình thương thì ngay cả lối đi mình cũng thấy đẹp, thấy thương, nói chi nhìn thấy người ta cười! Vậy mà khi không thương nữa, lúc đã ghét rồi, thì đâu chỉ người ấy đáng ghét, cả bà con của người ta cũng trở thành người xấu.

Khi tâm mình có năng lượng từ bi và trí tuệ, nó sẽ làm tươi mát đời sống của tự thân và đem đến cho mọi người xung quanh niềm an lạc, hạnh phúc. Khi ấy nhìn đâu mình cũng có thể thấy hoa, dù khi hoa đang là rác.

Khi tiếp xúc với mọi người, nguyện tiếp xúc và khơi dậy những hạt giống thương yêu, hiểu biết, từ bi hỷ xả. Đó là mình đang nuôi dưỡng nhau, để xây dựng một cuộc sống an lành, hạnh phúc. Nhìn vào cái xấu của nhau, thì chẳng có ích lợi gì, mà còn thêm mệt. Rõ ràng khi mình phê bình ai, giận hờn ai, sẽ thấy mệt vô cùng. Cuộc sống sẽ tốt đẹp hơn nếu mình biết nhận thức theo chiều hướng tích cực, mọi người sẽ dễ thương hơn nếu mình biết khơi dậy và nuôi dưỡng hạt giống thương yêu, hiểu biết. “

Tới đây là hết chuyện “ Tô Đông Pha và Thiên Sư Phật Ân “ .

Bạn hiền thân mến,

Quá hay và đầy ý nghĩa phải không bạn . Tâm trong sáng thì nhìn mọi vật trong sáng ,đáng yêu. Tâm thế nào ,thì mọi vật thể hiện theo tâm. Mới có câu Tâm tức Phật, Phật tức Tâm.

Nghe câu chuyện thì biết hay. Làm theo chuyện thì không phải dễ . Tại sao ? Vì trong mỗi con người chúng ta ngổn ngang trăm thứ chuyện do nghiệp lực từ nhiều kiếp lôi kéo. Do đó, trước hết chúng ta cần

Tịnh Khẩu, để bớt thêm nghiệp chướng. Sau đó là gia tăng Niệm Phật để giải bớt nghiệp tâm. Tịnh khẩu không phải là câm cái mồm. Mà Tịnh khẩu là không nói những lời ác cảm, chia rẽ, hiềm khích và không hiểu rõ vấn đề. Tịnh khẩu là nói những lời tốt đẹp, cần thiết, trong thương yêu, hiểu biết.

Niệm Phật là để không có thời giờ nghĩ bậy, nói chuyện thị phi, những lời lẽ, những câu chuyện không cần thiết. Niệm Phật là tha thứ, thương yêu, chia sẻ những nỗi khổ của thế gian. Niệm Phật là đem tình thương, gần gũi đến với mọi người.

Khi mà chưa đạt được mục đích tuyệt vời của Tịnh Khẩu, Niệm Phật. Thì phương pháp duy nhất mà ta có thể thực hành là bớt nói chuyện lại, có nghĩa là Tịnh khẩu, thanh tịnh. Kế đến là nhiệt thành Niệm Phật, chắc chắn Tâm thanh Ý tịnh. Tịnh khẩu phải đạt cho được Tịnh Ý, thì niệm Phật nhập tâm thành Tâm niệm.

Tùy theo hoàn cảnh, chúng ta cố gắng tạo phương tiện để có thời gian Niệm Phật. Khi đã thường niệm, đi đến vô biệt niệm, thì đi đứng nằm ngồi, ăn uống đều có thể ý Niệm được dễ dàng. Ở nhà cũng khó Niệm Phật thật, thì nương nhờ vào những khóa Tịnh Khẩu, Niệm Phật mà các Thiền Đường thường hay tổ chức. Tạo nên tập quán tốt cho tâm lẫn thân. Người Tu Thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cộng thêm thành quả Tịnh Khẩu, Niệm Phật, chắc chắn là sẽ người hiền lành, dễ mến.

Câu chuyện của Tô Đông Pha có lẽ cũng giúp ích phần nào cho bạn trên con đường hướng về tâm linh. Tâm hồn bạn chút nào đó có những giây phút nhẹ nhàng, bình an.

Chào bạn hiền, mong có dịp tái ngộ trong một duyên lành kế tiếp.

Nam Mô A Di Đà Phật,
Vạn Vật Thái Bình

Kính bái,
Võ Quang